

84089 - پسری را دوست دارد و آن پسر از او خواسته با او بیرون بیاید. چکار کند؟

سوال

از شما درخواست کمک دارم. من جوانی را دوست دارم و از من خواسته با او بیرون بروم اما نمی‌دانم به او چه بگویم. من حیرت زده هستم و از شما تقاضا دارم کمک کنید.

پاسخ مفصل

الحمدلله.

اولا:

خوشحالیم که قبل از انجام کاری از ما درخواست راهنمایی کرده‌اید و ما نیز برای شما جز آنچه برای خواهران و دخترانمان می‌خواهیم چیزی دیگر نمی‌پسندیم. به آنچه با ارزش‌ترین داشته شماست اهمیت دهید و از آن نگهبانی کنید و مواظب باشید شیطان شما را تحت عناوینی مانند عشق با تفریح و خوشگذرانی فریب ندهد.

خواهر گرامی... از اینکه پایبند به نماز و حجاب هستید و به اخلاق عفت و حیا مزین هستید و پایبند به آموزه‌های دینی، بسیار خرسندیم؛ آموزه‌هایی که برای بالا بردن ارزش انسان و پاکی درون او آمده است.

و این بسیار ما را غمگین می‌کند که خلاف این باشید. این باعث اندوه ماست که شیطان شما را به سمت قتل‌گهتان ببرد و همانند قربانی به سوی مسلخ بروید، بی‌آنکه خود متوجه باشید.

این سخنی است بسیار جدی و هیچ جنبه‌ای از شوخی در آن نیست. بسیاری از دختران وارد این راه شده‌اند و پایانشان چیزی نبوده جز غم و ندامت اما بعد از آنکه کار از کار گذشته و پشیمانی سودی نداشته. شاید در همین سایت ما داستان‌های بسیاری از کسانی بخوانید که باعث عبرت شما شود اما مواظب باشید که شما عبرت دیگران نشوید.

ثانیا:

برای دختر جایز نیست که با مردی نامحرم رابطه داشته باشد حتی اگر قصدشان ازدواج باشد، زیرا الله تعالی خلوت با نامحرم و دست دادن با او و نگاه کردن به او را - مگر از روی نیاز از جمله شهادت دادن یا خواستگاری کردن - حرام دانسته و برای زن حرام قرار داده که با زینت خودنمایی کند و در برابر مردان نامحرم عورت خود را مکشوف کند و عطر

زده به نزد مردان برود و در برابر آنان با ناز سخن گوید. اینها حرام‌هایی هست که بر اساس ادله کتاب و سنت شناخته شده و معلوم است و در آن کسی که قصد ازدواج داشته باشد استثنا نشده است زیرا شخص خواستگار تا وقتی که عقد ازدواج جاری نشده باشد نامحرم به شمار می‌رود.

۱- از جمله ادله تحریم خلوت با زن نامحرم - حتی با خواستگار - روایتی است که بخاری (۳۰۰۶) و مسلم (۱۳۴۱) از ابن عباس - رضی الله عنهما - نقل کرده‌اند که ایشان از پیامبر - صلی الله علیه وسلم - شنیدند که فرمودند: **هیچ مردی با زنی خلوت نکند.**

و پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می‌فرماید: **آگاه باشید، هیچ مردی با زنی خلوت نمی‌کند مگر آنکه شیطان سومین آنهاست.** به روایت ترمذی (۲۱۶۵) و آلبانی در صحیح سنن ترمذی آن را صحیح دانسته است.

۲- از ادله تحریم نگاه کردن مرد به زن، سخن الله تعالی است که می‌فرماید:

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

[نور: ۳۰]

(به مردان مومن بگو دیده فرو نهند و پاکدامنی ورزند که این برای آنان پاکیزه‌تر است زیرا الله به آنچه می‌کنند آگاه است).

و مسلم (۲۱۵۹) از جریر بن عبدالله - رضی الله عنه - روایت کرده که از رسول الله - صلی الله علیه وسلم - درباره نگاه ناگهانی پرسیدم. ایشان مرا امر کرد که نگاهم را برگردانم.

نگاه ناگهانی آن است که بدون قصد چشمت به زنی بیفتد مانند آنکه شخص در حال نگاه کردن به مسیروش باشد و بدون قصد زنی را ببیند.

اما زن اجازه دارد بدون قصد شهوت - در صورت در امان بودن از فتنه - مردان را ببیند، اما در صورت ترس از فتنه یا همراه با شهوت این نگاه جایز نیست.

۳- از دلایل تحریم دست دادن با زن نامحرم این سخن رسول الله - صلی الله علیه وسلم - است که فرمود: **اگر با سوزنی از آهن بر سر یکی از شما بکوبند بهتر از آن است که زنی را که برایش حلال نیست لمس کند** به روایت طبرانی از حدیث معقل بن یسار. آلبانی در صحیح الجامع (۵۰۵۴) آن را صحیح دانسته است و در این حالت گناه مرد و زن یکی است.

۴- و از ادله تحریم خودنمایی زن و نمایش دادن زینت‌هایش در برابر مردان نامحرم، روایتی است که مسلم (۲۱۲۸) از ابوهریره - رضی الله عنه - نقل کرده که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - فرمودند: **دو گروه از اهل دوزخ هستند که من آنان را**

ندیده‌ام: گروهی که تازیانه‌هایی همانند دم گاو در دست دارند و با آن مردم را می‌زنند و زنانی پوشیده اما لخت، که [از حق و راه درست و عفت به سوی دیگر] مایلند و [دیگر زنان را از راه عفت و حیا به سوی راه نادرست] مایل می‌کنند و سرهایشان همانند کوهان شتران کج است؛ وارد بهشت نمی‌شوند و بوی آن را نیز احساس نمی‌کنند حال آنکه بوی آن از مسافت چنین و چنان احساس می‌شود.

۵. از ادلهٔ تحریم خارج شدن زن به صورت عطر زده از خانه به طوری که مردان نامحرم بوی عطرش را احساس کنند، این سخن رسول الله - صلی الله علیه وسلم - است که فرمودند: **هر زنی که به خود عطر زند و از کنار گروهی [از مردان] بگذرد که بویش را احساس کنند او زناکار است** به روایت نسائی (۵۱۲۶) و ابوداود (۴۱۷۳) و ترمذی (۲۷۸۶) و آلبانی در صحیح نسائی آن را حسن دانسته است.

۶. و از دلایل تحریم سخن گفتن با ناز و ادا این سخن پروردگار متعال است که می‌فرماید:

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا

[احزاب: ۳۲]

(ای همسران پیامبر، شما مانند هیچ‌یک از دیگر زنان نیستید؛ اگر قصد تقوا دارید پس به ناز سخن مگویید تا آنکه در دلش بیماری است طمع ورزد و گفتاری شایسته گوید).

اگر این در حق مادران پاک مومنان باشد دیگران من باب اولی ملزم به آن هستند.

ثالثاً:

آنچه عشق میان مرد و زن نامحرم خوانده می‌شود خالی از یک یا چند مورد از این محرمات نیست - اگر همه را یکجا نداشته باشد - و بلکه بدتر از این. الله ما و شما را در حفظ خود نگه دارد.

واجب آن است که شما به سوی خداوند توبه کنید و از خشم و انتقام الهی برحذر باشید و فوراً به این رابطه پایان دهید و به فکر دیدار با او نباشید و به خواستهٔ او برای دیدار هرگز پاسخ مثبت ندهید. بلکه شایسته است این رابطه را کلاً به پایان برسانید زیرا آغاز شر این است که در دل به او وابسته شوید و این از استدراج و فریب گام به گام شیطان است که با ادامهٔ این رابطه و سخن گفتن با او عشق او در دل شما خواهد افتاد، بنابراین کار خودتان را سخت‌تر نکنید و با سخن گفتن و بیرون رفتن بر شر و بدی این کار نیفزایید.

این را بدانید که بدترین مصیبت‌ها با گام‌های ساده شروع می‌شوند و سپس آنچه نباید رخ می‌دهید. چه بسیار بوده‌اند دخترانی که به خودشان بیش از اندازه اطمینان داشتند و فکر می‌کردند پسر نمی‌تواند از حد خود پا فراتر بگذارد و در پایان نتیجه‌ای

به دست نیاوردند جز از دست دادن همه چیز! بعد هم آن گرگ بشری که به آنها وعده ازدواج می‌داد رهاشان کرده...
ما نیز این را از باب خیرخواهی و دلسوزی به شما گفتیم. از الله خواهیم شما را از هر بدی و زیانی در امان بدارد.

والله اعلم